visat.

Vicent Alonso

Editorial

En els seminaris de Farrera, que des de fa més de deu anys funcionen sota l'abric de la Institució de les Lletres Catalanes, hi deuen haver col·laborat un bon centenar de traductors. La traducció de la poesia potser no té gaire visibilitat en l'arena pública, però no hi pot haver cap dubte que compta amb uns seguidors entusiastes. Aquest ofici només el pot exercir qui creu que la seva tasca és imprescindible. La poesia només es pot traduir amb la sensació d'un deure ineludible, com una necessitat personal —i per això, la poesia uneix autors, lectors i traductors amb els lligams de complicitat.